

(ململانی مرق و کمه گه له مانی پیاوکی تکشکاودا) ... سه دیق سه عید واندزی

ژان ژاک سده ده ت: مرق که له دایک ده ب ت، وهک په هیه کی سپی وایه که هیچی له تمارنه کراب ت. ئیدی ئه وه کمه گه و ده ورو به ره، مرق فیری د هقی و دنده یی و په وهرده ی نا ته ندروست ده کات. بگومان هه موومان ده زانین مرق بوونه وهرکی کمه له ایه تییه وله میانه ی ئاو ته بوونی له گه کمه گه و ده ورو به رو ژینگه ی کمه له ایه تی مرقه کان دیکه، فیری چه ندین دیارده ی نه شیاو، نادروست و نامر یی ده ب ت.

ئه مه ش به ه ی که وتنه ژر کاریگه ریه تی کلتووری ئه وانی دیکه به ش هیه کی پزه تیف، یان نه گه تیف. ده ش مرق له سه ره تادا خاوه نی چه ندین به هاو پره نسپی مری و نه خا قی ب ت و له ژر کاریگه ریه تی هیچ فشار که وه، ده سته برداریان نه ب ت. به ام زرجاریش له ململانی نه وان تاك و کدا، مرق و کمه گه دا، په وهرده ی دروست و نادروست، نه ق و س زدا، به ش کی زله مرقه کان ناتوانن تاسهر شه ی ئه و به هایانه بکن و به داخه وه ده د ب ت. وهک ئه وه ی له مانی (پیاوکی تکشکاو) ده یبنین. ئه و مانه، باسی کمه گه ی مه راکیشمان له سه رده می پا هوانی سه ره کی مانه که که ناوی (موراد) ه ب ده کات. ناوه کی ئه و مانه، سه رگوزشته ی ژیا نی فره مان بهر کی ده وه تمان ب ده گ ته وه که تیایدا گنده ی و به رتیلخ ری و مشه خ ری، وهک ته ونی جا جا که ده وریان داوه و پکشی نه خو ی ده کهن. تا دواجاریش به داخه وه له وشه ه دا ده د ب ت و ده چ ته سه ره مان چکه ی حاجی حه میدی کاره کته ره که ی تری مانه که.

موراد که پا هوانی مانه که یه، ده رچووی ک لیژی نه ندازیاریه و دوا ی ئه وه ی وهک نه ندازیارک له وه زاره تی نیشته ج کردن داده مه زر ت، ئیدی ده ب ته بهرپرسی به شی م ته دانی دروستکردنی با ه خانه و خانوو. که هه مووشمان ده زانین ئه و به شه چ ده روازه یه که ب گنده ی و به رتیل و ه شه. موراد خاوه نی که سایه تی و پگه ی کمه له ایه تی و هه موو ئه و به ها و پره نسپه ئه خلاقیا نه یه، که مرق تا کونه ب ته گه نده کار، پی ده ناسر ته وه. به رده وام به وپه ی پاکی، استگ یی، یاسایانه، کاره کانی ده کات و له به رام به ریشدا چه ند دره م لک

وهرده گرځت. مووچه کهي به شي بڼلوي ځلان و دوومندا هکهي ناکات و
ژيانکي مېره و مېړي دهژت.

به ام ويژداني ناسووده يه و سېرېرزو خاوهن شک يه. له بهرامبېر شدا
چه ندکاره کتېر ځکي دیکه نې و فرمانگه کهي وهك حاجي حميد، که سکه
له بهرامبېر اييکړدني مامه يې هر هاوو اتیبهك، بېك
پاره وهرده گرځت و که سکه کي بېر تيل ځره. نو ژيانی جياواتره له موراد
و به شلوه يه کي شاهانه دهژت. به ام ويژدان و شک يې وهك موراد
نيه. موراد هرچې نېك بېت به و ژيانه يې ځي ازيه. وهل له ژینگه و
ده ورو بهر ځک دهژت نمونې که ساني وهك نوې تېدا نيه. بېه
له لايه که وه به هې فشاري حلیمې ځلاني که بهرده وام سېرزه نشتي
دهکات که نو پياو نيه و ناتوان وهکو که ساني تر ژيانی ما و
مندا يې دابین بکات، له لايه کي ترېشه وه به هې حاجي حميد له
فرمانگه کهي، ده که وېته نوان نو دوو بهر داسه وده يها ن. به م
جره له نوان ململاني له گه خود و ويژداني ځي له لايه و حلیمه و
حاجي حميد له لايه کي تره وه، ده که وېته شهر. تاکو دواچار به داخه وه
نمېش فري هېمان هفتاري توانی تر ده بېت و سېره نجام ده بېته
بېر تيل ځروده بېته نو پياو تېکشکاوه يې که ځي ناوی ناوه.

نېگر پېشتر مورادله ژر فشاري ځلان و هاوپېشه گنده هکاني
دابېت، نو له مېه وودا ده که وېته ژر فشاري ويژدان و نو هېه يه
که کردوويه تي. بهرده وام هېست دهکات که تاوانکي کردووه و ئيدي نو
که سکه کي دیکه جياوازه له وهې پېشووتر. نو چند دره مېك زرتېر له
مووچه کهي به هې اييکړدني مامه يې هاوو اتیانه وه ده باته وه.
به ام تاهه تايه ويژدان، که سېه تي، شک يې که مېه يه تي، نازادي و
سېرېه ستي ځي ده دېنېت. هر وهك ځشي له مېه مانه که دا ده بېت:
(که ساني گنده نازادي و سېرېه ستيان له کوو بوو؟) موراد ده که وېته
بارود ځکي دېرووني وخواوه وه. بهرده وام هېست دهکات تاوانکي
گوره ي کردووه. بېه ژيانی به ته و اووه تي ده گېتېت. بهرده وام له
دېه اوک و ترس دهژت.

دياره نېمېش چاره نووسي هېموو توانه يه که ده ست بې گنده يې ده بن.
به وهې که بېژك دادېت، ده که ونه لېپرسينه وه. بېه هېمېشه به
دوود ييه وه چاوه واني هر ليژنه يهك ده کښ که به مېه ستي هېژماردن و
به دوا دچووني کهل و په له کان، يا خود هر کارکي تر سېرداني
فرمانگه که ده کښ. بېگومان کاتې گنده يې ده بېته ديارده له
فرمانگه کان و ده بېته به شېك له تايه تمه ندي پېروهرده ي
ناته ندروستي تاکه کان، ئيدي هېو ده دهن مېرکېکي ياسايي به و کاره

بدەن. دەیانەوت ئاھوايەتيەکی کەمەلایەتی بەبەردا بکەن ب ئووی ئو تەگەشتنە لای خەیان و ئووانی تریش دروست بکەن، کە ئووی ئووان دەیکەن کارکەکی ئاساییە.

بەیە دەبینین لە ئاھوانەکەدا زۆرتر لە جارکە حاجی حەمید بە مۆراد دەتەمموو ئووانە دەیکەین، ئاساییە. چونکە لە هەموو شوێنەکانی وێلات بەم شەوێە کارەکان دەکرێن. بەداخەوێە ئەمەیکە لەگەشتەکانی بە شەکی هەرە زۆری کەمەلگا دواکەوتووێەکان، کە هوشیاری تاکەکان لە ئاستێکی نزمدايە. تاکەکان لە وێجەره کەمەلگایانە، لە بری ئووی بەرهنگاری دیاردە قەزەوێەکان ببەهە، دەبینین خەشیان دەبن بە بەشک لەو کلتوورە هەییە.

بەوما نایە ئو گەندەیی دەکات، ئووتر بە نەیکات. لەرهوێش حاجی حەمیدی هاوێی مۆراد بەردەوام مەبەستییەتی ئو هەستە لای مۆراد دروست بکات، کە ئو کەسیەتيەکی دیکی جیاوازه لەوان. کەسێکی نامەییە بە فرمانگە و بە خۆی کەمەلگەش. تا دواجار ئەمیش فۆری گەندەیی دەکەن. بەلام مۆراد کاتێ فۆری هەمان ئو خوونەریتهی حاجی حەمید و ئووانیتر دەبێت، کە ئویش بەرتیلخۆری و وەرگرتنی پارەییە لە بەرامبەر جەبەجێکردنی ئیشی هاوێاتیان، ئیدی دەبێتە مۆرادێکی دیکی. دەبێتە ئو مەرڤەیی هەموو ئو بەهاو پەرنسیپە مەرڤەیی و مەلایانە لە دەست دەدات، کە پەشتەر هەیبوون لە ژیانیدا.

تا دواجار دەبێتە پیاوێکی تەکشکاو کە بەردەوام وێژدانی ئازار دەچێژێت. خوێنەر کە ئو ئاھوانە دەخوێنێتەوێە، واھەست دەکات تاهیر بن جەللون باسی کوردستان دەکات نەک مەراکیش! چونکە گەندەیی و گەلێک دیاردە تریش کەلەو ئاھوانەدا باسکراون، لە کوردستانیش بەهەمان شەوێە بوونیان هەییە. ئو ئاھوانە خوێندەوێە گرنگە بە تاییبەتیش بە گەندەکاران. بە ئووی هەمووان بیزانین گەندەکاران، چ جەره کەسیەتيەک، شک و پەگە کەمەلایەتیان لە نۆکەمەلگە هەییە. من کاتێ لە خوێندەوێە ئو ئاھوانە بوومەوێە ئو پەرسیارەم لادروست بوو کە بێچی مۆراد هەمان کەسە پاکەکی پەشووتر نەمایەوێە ولەوشەدا بەداخەوێە داو و بووێە پیاوێکی تەکشکاو؟ بەلام ئاخێ هەموو کەسێک دەتوانێ شەیی پارە بکات و تەسلیم نەبێت؟ بێگومان مەحەلە. ئەگەر ئەمە ببوایە، ئێستا گەندەچی و بەرتیلخۆران لە کەمەلگەدا نەئەبوون.

پەراوێژ/پیاوێکی تەکشکاو/مان نووسینی(تاهیر بن جەللون) وەرگێڕانی/ ئازاد بەرزنجی/ بێاوکراوێە ناوەندی ئەندێشە 2016.

تەبىئىي/ ئەم بابەتە لى ئەدەب و ھونەرى كوردستانى نو
ژمارە (1029) ى ۋى 23_2-2018 بىراۋە تەوھ...